

Příběhy našich sousedů

Jiří Beran

Scénář k rozhlasové reportáži

*Zpracovaly: Magdaléna Kavanová, Magdaléna Vondrušková,
Klára Hellerová, Anna Krejčí, Eliška Zimová*

Vyučující: Jaroslava Kubelková

Gymnázium Nad Štolou, Praha 7

Jiří Beran se narodil 11. března 1955 a od dětství žije v bytě na Praze 7. Je jedináček a vyrůstal v křesťanské rodině.

„...Bydlím v tomhle bytě 62 roků, což je trošičku rarita, protože málo kdo v mém věku se nikdy v životě nestěhoval a já jsem hrozně rád.

Po strýčkovi Františku Hrubínovi zdědil umělecké vlohy. Umění se začal věnovat už v raném dětství a věnuje se mu dodnes. Zajímá se převážně o realistické malby a malby východních ikon pravoslavné církve. Napsal také dvě sbírky básní. Už jako malý chlapec uměním vyjadřoval svůj postoj k životu a okolí.

„...Tady byl takhle stůl a já jsem si tam maloval. Já byl od mala vychováván v pravdě, to znamená, bylo mi jasné a vštěpovaný, že cokoliv se ve škole říká, tomu nemůžeme věřit. Zase doma se říká plno věcí, které nemůžeme říkat ve škole, a tak jsem věděl, že Lenin je vlastně masový vrah a Stalin masový vrah a maloval jsem si tam takové karikatury na stole a perokresby. Byl tam Lenin, nějaké tesáky, klouby, zkřížené meče, háky různé a bylo to prostě nelichotivý vůči těm zakladatelům marxizmu a leninismu.

Později se stal jáhnem. Už od mala ho k tomu vedlo jakési poslání.

„...Chtěl jsem nějakým způsobem přispět k tomu, aby se na církev koukalo trošku lépe a jako mladý člověk jsem to strašně kritizoval v církvi a v rodině i pomlouval a spousta věcí se mi nelíbila, a tak jsem cítil jakési povolání od toho nade mnou, že prostě bych proto měl sám něco udělat, abych jenom nekritizoval.

Jak nám sám řekl, o emigraci nikdy nepřemýšlel, jelikož měl pocit, že utéct je zbabělost. V Praze se zde usadil a se svou manželkou se rozhodl o jistou provokaci proti režimu, jenž odvrhoval náboženství a s tím i církevní svatbu.

„...Takže jsme šli na svatbu jen my a svědkové, a ta úřednice když mě viděla, měl jsem nějaké tesilové kalhoty a pruhovaný svetr, tak říkala: „Takhle chcete předstoupit před orgán státní moci?“ Já říkám: „Ano!“ Manželka byla ve slušivé sukni a ve slušivé blůzce odněkud. Úřednice povídá: „Dobrá, prsteny máte?“ „Ne ty budeme mít až zítra v kostele na svatbě,“ „A kytici nevěsta má?“ „Ne, kytice se dělá, ta bude taky zítra v kostele.“ Tak potichu proběhla svatba, úřednice trochu kroutily hlavou, nicméně byli jsme oddáni a mohli jsme na tu normální svatbu do kostela.

Byl vychováván v pravdě a stejně jako jeho rodiče nikdy s komunistickým režimem nesouhlasil. Podnikal proti němu i protizákonné kroky.

„...Já jsem dělal určité věci, jako množení literatury, tisk literatury, nepovolený. Měl jsem třeba tady dole ve sklepě pod uhlím sklad v igelitovém pytli určitých tiskovin, které jsem v pravidelných intervalech určitých dával lidem a distribuoval někomu.

I když pan Beran není žádná světoznámá osoba, tak na něm obdivujeme, nejen že celý život byl věrný Holešovicím, ale hlavně se držel a stále drží svých mravních zásad. A to i v těžkých dobách uplynulého století.

